

[Ragnhild Andersen.]

tysklands genoprustning og rejser krav om løsladelse af samtlige krigsforbrydere? Han var en af de generaler, som stod Hitler nær, han var tilbagetogsstrategen; det var ham, der ledede tilbagetoget fra Ukraine, ham, der forfægtede den brændte jords politik. Det var ham, Hans Speidel, der lod alle byer og landsbyer, alle skoler, gårde og kvæg gå op i luer, samtidig med at han organiserede masseudryddelsen af den russiske befolkning. På det tidspunkt da dette foregik, var der ingen i vort land, der hylkede nazigeneralen Hans Speidel; nej, da rettede man sit håb om freden til andre kræfter, da rettede man sit håb for fremtiden til alt det sovjetmod og alt det sovjetblod, som skulle komme til at flyde, før krigen blev vundet over hitlerismen. Mange medlemmer, deriblandt det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, har glemt de 7 millioner russiske soldaters blod, som måtte flyde, for at også det danske folk kunne få sin frihed. Det danske folk gjorde ret i at knytte sine håb til sovjetfolkets; det gjorde ret i at tage kampen op mod disse krigsforbrydere, for derved og kun derved blev Hitlers barbari nedkæmpet og Danmark atter frit.

I krigens sidste år kom der fra tilbagetoget i Ukraine i tusindvis af de endnu overlevende russere ind i den lejr, hvori bl. a. jeg sad. De kom i alle aldre, fra de mindste børn til gamle koner, svangre kvinder, der fødte børn, som ikke kunne leve en uge; de var slæbt i tusindvis af kilometer bort fra deres afbrændte byer og hjem for at trække for den tyske krigsmaskine, for at blive pint og udryddet på bestialsk måde.

Se, sådan en nazigeneral skal den danske regering nu sidde ved forhandlingsbordet med i dag otte dage. Han har sammen med de 29 løsladte krigsforbrydere, der blev sluppet ud af de tyske fængsler, ansvaret for strømme af blod. Krigen er deres håndværk. Hvorfor er de løsladt? For at fortsætte, hvor de slap. Er det virkelig sådan, at et flertal i denne sal godkender løsladelsen af kanonkongen Alfred Krupp og hans otte Krupp-direktører, der har tjent milliarder på bekostning af millioner af menneskeliv. Frygter ærede medlemmer ikke rækkevidden af jeres handlinger, når I erfarer, at denne kanonkonge fik 2½ milliarder mark stukket i hånden, da han gik ud af fængselsporten, for at han kunne fortsætte, hvor han slap? Han agter, siger han efter sin løsladelse, at føre sin families traditioner videre. Jeg tror, jeg har ret, når jeg siger, at det danske folk betakker sig for at få denne

kanonkonges familietraditioner ført videre, for det betyder krig og masse mord. Sammen med ham fejrede en række andre krigsforbrydere deres frigivelse, Hitlers tidligere udenrigsminister von Schwerin-Krosigk, Hans Speidel, von Laysen og Ernst Dehmer, erfarne mænd i krigens modbydelige håndværk. Tilsammen har de ansvaret for mordet på de 32 millioner soldater, som faldt på slagmarkerne i sidste verdenskrig, foruden de 15—20 millioner børn, kvinder og gamle, som blev dræbt under luftbombardement af ubeskyttede byer. De har ansvaret for de 26 millioner mennesker, børn, kvinder og mænd, der gik til grunde i koncentrationslejrenes helvede af sult, mishandling eller i gaskamrene. Disse krigsforbrydere har ansvaret for 45 millioner mennesker, som i den anden verdenskrig blev indespærret, evakueret eller deporteret. Man løslader krigsforbryderne, man løslod kanonkongen Krupp i går; i dag kan han begynde på sit gamle håndværk, og når han har begyndt på sit gamle håndværk: at lave krigsmateriel til en ny krig, vil han i morgen kræve rente af sine penge. Kom ikke og fortæl os, ærede medlemmer, at det ikke er jer bekendt, at våbenkapitalen kræver at blive forrentet, ja, at våbenkapitalen endog er den kapital, som forrenter sig bedst. Ingen anden kapital kaster så stort et udbytte af sig som den, der er anbragt i våbenfabrikation og rustninger. Derfor vil ejerne af denne våbenkapital, i Tyskland som andre steder, uophørlig stræbe mod krig for at få renter af deres kapital. Derfor betyder oprustningen af Tyskland og også oprustningen i vort land øget krigsfare, og netop med de erfaringer, vi har fra Tyskland, skulle det være klart, at oprustningen af dette land betyder den største fare for Danmark. Sig os ikke, at ærede medlemmer, som i dag taler om, at de vil forsvare demokratiets umistelige goder, ikke kender noget hertil. Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, må da kende lidt til årsag og virkning, når det gælder krig. Det ærede medlems partifælle Hartvig Frisch var da så sent som i 1926 ikke i tvivl om, hvor krigens kræfter var placeret, hvor årsagen var til krig, militarisering, oprustning og udplyndring af folkene. Den tidligere undervisningsminister her i landet, Hartvig Frisch, var så sikker i sin sag, at han råbte det ud til arbejderne og i september 1926 erklærede i Clarté — med den ærede formands tilladelse vil jeg bringe et citat —

„Det må råbes ud, at det ikke er natur-